

דרוש למערכת „העולם הזה“

אדם עם נסיון אדמיניסטרטיבי, לניהול שורת מבצעים מיוחדים. ידיעת הארץ הכרחית. רצוי גם נסיון פיקודי בצבא (מ"פ ומעלה). תשובות לשלוח ל„העולם הזה“ — תפקיד מיוחד. ת. ז. 136 תל-אביב.

זה עתה הופיע

תעודי פר. מייסד חוקר תעודות הרצח

באותה הוצאה הופיע: התמרדות של מייסד סטוכר

ע י נ ו ת

הוצאת ספרים

זורבה היווני

מאת ניקוס קאזאנצאקיס

זכה בפרס גונקור בצרפת

„ברומה לסרואנסט הצליח קאזאנצאקיס ליצור דמות כבירה החורגת מתחומי מקימה וזמנה... כשם שדון קישוט מצוי בכל אדם, אף זורבה שוכן בכל אחד מאתנו, הוא „האני השני“ שלי, המערער על „המוסכמות החברתיות“ ושואף לשלמות האמיתית של הגוף והנפש... הספר נקרא במתיחות בלתי פוסקת... על אף העיסוק הנרחב בענייני מין אין הס פר נתפס לגר יים אירוטיים... סגנונו כיון ישן.“ (מדברי הבקורת)

לא אקבל משרה בביטוח הלאומי, נהיה שני נו אבודים.“

מאו נפגש בן-יקי עם צה- פעמים מספר, וכל פגישה עם הגבר הצנום, המשופם, בעל העיניים היוקדות, הפילה פחד על ראש עיריית טבריה.

ב-25 לאוגוסט 1954, בשעת בוקר מוקדמת זכה גם בן-יקי לאפתעה, שהפילה עליו פחד: שני שוטרים עצרו אותו, האשימוהו בנסיון לפוצץ את מכוניתו של ראש-העיר. מאוחר יותר, בכלא, הוצגה לפניו הפצצה: קופסת שימורים מלאה כדורים מקליבר שונה, בתוכם גם כדורים בן הסוג שנמצא בחיפוש ב- יירת בן-יקי.

ארוחת-בוקר במיטה. „כל זה בור יים נגדי!“ צעק בן-יקי, השוטרים חקרו אותו משך שלושים יום, אחר הכניסו אותו לבית-החולים לחלי-רוח בעכו. הם רצו לעי שות ממני משוגע.“

בן-יקי בילה בבית-החולים 18 יום, אחר הובא לבית-משפט השלום טבריה. המשפט היה קצר, ובמהרה מצא בן-יקי את עצמו בבית הסוהר ברמלה, תחת פיקוח פסיכיאטרי קפדני.

„סירבתי להיות תחת פיקוח ולקבל טיפול,

לצנזור: „הצבור (לא יוכל) להתעלם מן הרר שם שסגירת (העתון), באם יוחלט עליו, לא תהיה אלא מעשה נקמה פוליטי מפורש, שבא להטיל על העתון קנס עצום של אלפי ל-רות. על העתון לפרסם גילויים מסויימים שאשרו על-ידי הצנזורה ולא היו בעלי תוכן בטחוני, אלא העלו את חמתם של אישים מסויימים בצמרת השלטון... עורכי העולם הזה יהיו משוכנעים בכך לחלוטין.“

הדבר לא הרתיע את האנשים האחראיים. לא הרתיע אותם גם הרושם המדכא שסתימת פה זו תעשה על מאות רבות של קוראים שיגשו, השבוע, לקיוסקים בקייפטאון אשר בדרום-אפריקה, בניו יורק אשר בארצות-הברית, בלונדון אשר בבריטניה, ברומא אשר באיטליה.

במקום הקול הישראלי העצמאי והאובייקטיבי יבוא אליהם קול אחר, בעל צליל מוכר לרבים מהם: הקול הבלתי-מסוה של השרה הדכאנית.

רדיו

כדאי לשמוע ערבית

משך חמש השנים האחרונות עקבו מאזיני קול ישראל בקנאה אחר מזלם של ערביי

איש טבריה בן-יקי ראש העיר עדין מפורד

היות ואותו השופט זיכה אותי מכל אשמה. פשוט לא רציתי להפוך למשוגע.“ הוא הכי ריז שנית-תרעב.

מלחמת-הרעב של בן-יקי נגד היועץ ה-משפטי יראש עיריית טבריה נמשכה 12 יום, נסתיימה ביום ה-13 בנצחון: מכתב שהגיע לבית-הסוהר אישר כי בן-יקי שפוי. המנ-צח אכל את ארוחת הבוקר הראשונה שלו — במיטה.

השבוע, לאחר שובו לטבריה, פגש בן-יקי את צהר ברחוב. ראש העיר מיהר לעי בור למדרכה השנייה. „הוא עדיין חושש מני השפעת הפוליטית“, העיר בן-יקי בגאווה.

רמת-גן

גן בא רמת-גן

נימק שגרירה הראשין של ארצות-הברית בישראל, פרופסור גיימס מקדונלד, כשהחליט לקבוע את משכנו ברמת-גן: „אני אוהב את רמת-גן... נתמוגו בה אירת מנוחה ושביעת הרצון... עם התסיסה והפעלתנות הבלתי פור-סקת המאפיינות את ישראל.“ הדיפלומטים הזרים קיבלו את דעתו של מקדונלד, הלכו בעקבותיו משך שש השנים מאז.

החודש הגיע מספר הדיפלומטים תושבי רמת-גן לשיא: נוסף לציר האיטלקי, קמפוזו די-קמפלטורו, שהשתכן בחווילת שרת לשעבר, לציר הברזילי, גלסון טאבאיראה די-אוליי-בירה, למופת-הכוח הפיני טויבו קאלא ול- מיופה-הכוח ההונגרי איסטבאן רומהאני חזר ועלה גם מספר השגרירים ברמת-גן לשלושה הכבועים. השלשה: שגריר ברית-המועצות, אלכסנדר אברמוב, שגריר ארצות-הברית אוארד לאסון והשלישי, שהצטרף אליהם השבוע, הבריטי ג'ון ניקילס. טרי הדיפלומטים הרמת-גניים מצא הצדקה מלאה לבחירת מקום מגוריו. עיסוקו החביב של תושב רמת-גן ניקילס בשעות הפנאי שלו: גננות.

* הדיפלומט הרביעי בישראל, בעל דרגת שגריר, הצרפתי פייר זילבר, גר בניבליה, פו.

המרחב, שזכו להנות מן השידור הערבי מ-צויין של הבי.בי.סי. הלונדוני 19 ורבע שעות בשבוע, בהשחאה לשידור הערבי מלונדון, המצויין לא פחות, של שלוש וחצי שעות לשבוע.

החודש הודיע שירות השידור הבריטי על שינויים ב-43 התוכניות הזרות שלו, העלה תקחה באוזני המאזינים בארץ, שיהנו משעות שידורים לונדוניים נוספות. כשצאה ה-שבוע תכנית המשדרים של הבי.בי.סי. לקראת 1955 הגיע הקץ לתקחה זו. איש מ-13 אלף עורכי הבי.בי.סי. לא יעבור לתכנית העברית שתשאר קצרה כשהיתה. כן חל שינוי: בתכ-נית העברית, שהורחבה ל-28 שעות לשבוע.

טבריה

מלחמת הרעב

„משה צהר, ראש עיריית טבריה פחד מפני השפעת הפוליטית. על כן הוא הכריז שאני מטורף ורודף אותי עד היום הזה.“ אמר רפאל בן-יקי, כאשר שוחרר לפני שבוע מבית-הסוהר ברמלה, מקום שם היה נתון תחת פיקוח פסיכיאטרי. הפיקוח הוסר ושערי בית-הסוהר נפתחו רק לאחר שקבע היועץ הרפואי של משרד-המשפטים כי הצ-עיר שפוי בדעתו, אינו אשם בנסיון לפוצץ את מכוניתו של צהר.

„בזמן שעבדתי בתפקיד טכני בבית גור-דון בדגניה לא היו לי כל עסקים עם צהר.“ סיפר בן-יקי, „הצרות התחילו רק לאחר ששיקעתי את עצמי בפוליטיקה ויסדתי חעי-דה ציבורית לעזרת יושבי העיר העתיקה ב-טבריה, אשר בתיאם הנהרסו.“

„שינוי אבודים.“ מזה ומן מה הבחין בן-יקי כי הוא נתקל בקשיים ובדחיות בכל מקום, בו פעל למען עצמו, או למען החעי-דה. הוא ידע היטב מי היה האיש שעמד לו למכשול: צהר.

„הזרתני את צהר פעמיים, סיפר הוא, פעם בטלפון ופעם במשרדו. אכרתי לו שאם

למרחב

עתון יומי

מופיע ביום ב' י"א בכסלו 6 בדצמבר 1954

1929 — 1954

במלאת 25 שנה לעבודתה בשדה האמנות שמחה חברת

„מינרבה פילם“

להידיע על ארבעת סרטי הקופה הטובים ביותר של השנה.

LA ROMANA	האשה מרומא
LA DONNA DEL FIUME	בחורת הנחר
GIORNI D'AMORE	ימי אהבה
LA GRANDE SPERANZA	התקוה הגדולה

בצבעי פרניקולור

MINERVA FILM DISTRIBUTION — ROME

המפיץ בישראל: מלאך פילם

הגיעו

זכונות כתיבה חדשות מקוריות עבריות

CONTINENTAL

למכירה בלירות ישראליות

ההספקה מהמחסן

נא לרשום את המספר החדש של הטלפון שלי 5-0-3-2

בלמוט, ת. א. אלנבי 111